

[Arne Larsen.]

parat til at diskutere problematikken nøje og indgående i udvalget, således at vi kan få alle argumenter frem både fra ejere og lejere om, hvordan man skal fare frem med hensyn til ejerlavssaneringer. Vi er åbne over for at løse dette problem på en eller anden måde og vil ikke fastholde, at det absolut skal være sådan, som ministeren foreslår. Vi skal have fornuftige ordninger på disse områder.

Der er snakket meget om sanering og storsanering. Jeg tror, vi er ved at nå derhen, at storsaneringer ikke altid er af det gode, men at der nok skal tages mange, mange andre hensyn, før man gennemfører noget sådant.

Med disse bemærkninger vil jeg tilsige velvillig behandling af det fremsatte lovforslag.

Boligministeren (Helge Nielsen): Jeg vil gerne takke for en positiv modtagelse fra samtlige ordførere af hovedlinjerne i dette lovforslag.

Alle ordførerne har været inde på spørgsmålet om orientering af borgerne; det er der tilslutning til. Jeg vil gerne i udvalget diskutere hele den problematik, der ligger i det. Jeg har blot ment med mit forslag om ændring af loven, at man må lovfæste oplysningspligten. Formen, hvorunder det kan gøres, er jeg meget villig til at diskutere.

Jeg mener, at det er rigtigt, som hr. Rohrsted sagde, at socialforskningsinstituttets undersøgelse viste et meget stort ukendskab, især i saneringsområderne, til problemerne trods det, at man — hvad jeg selv havde personlige erfaringer for fra „Den sorte firkant“, som var med i undersøgelsesområdet — havde prøvet at fodre den berørte befolkning med de pågældende oplysninger. Jeg tror, at i mange af disse forhold er det ikke nok med breve eller 70 øres frimærker. Der må i høj grad være tale om en opsøgende virksomhed over for de hårdest ramte, dem, der har de største vanskeligheder i området. Det er der mulighed for, når denne paragraf bliver gennemført. Der er også økonomiske muligheder inden for saneringslovens rammer for en sådan opsøgende virksomhed, der kan give den nødvendige oplysning om problemerne. Jeg håber, vi i udvalget kan få en drøftelse af dette.

Totalsanering ved ejerlavssaneringen har også været inde i billedet, og her har flere af ordførerne været skeptiske over for den foreslåede ændring. Sigtet med denne ændring er ikke at få saneret mindre, men ved at lette administrationsbyrden i saneringsloven at få saneret mere. Hvis der i de ændringer, vi har foreslået, skulle være noget, der ikke har dette sigte, vil jeg meget gerne snakke med udvalget om det. Men jeg tror, jeg over for udvalget kan fremføre bevis for, at det er tilfældet.

Selve princippet, at totalsanering ved ejerlavssanering bør ophæves, har vi opnået enighed med grundejerne om. Dér, hvor problemet vil komme — det var vi helt opmærksomme på, og det var vi også inde på i drøftelserne med grundejerne, da vi havde møde med dem om problemerne — er i afgrænsningen mellem en totalsanering og en bevarende sanering i de områder, hvor visse huse i en karré skulle bevares og andre rives ned.

Jeg vil sige til hr. Rohrsted i spørgsmålet om de sociale boligselskabers medvirken til genhusning, at jeg synes, det virker meget tilfredsstillende. Det er jo sådan, at 20 pct. af de ledige lejligheder i den ældre almennyttige boligmasse stilles til rådighed for udsanerede familier. Derudover har vi den generelle regel vedrørende nybyggeriet, at $\frac{1}{3}$ af nybyggeriet i Københavnsområdet stilles til rådighed for saneringsfamilier. Jeg ville ønske og håbe, at vi kunne få nogle aftaler med de private grundejere i samme retning vedrørende ledige lejligheder i den private boligmasse, og det er det jo muligt at tage op.

Spørgsmålet om flyttegodtgørelse og huslejetilskuddene, som nu flyttes fra saneringsloven og over i boligsikringsloven, får vi bl. a. lejlighed til at diskutere, når lovforslag om boligsikring kommer til første behandling i nær fremtid, og der vil da i boligudvalget kunne ske en sammenligning af de to forslag. Jeg har klart givet tilsagn om at diskutere problemerne om disse erhvervsflyttegodtgørelser, som netop sagen om bogtrykkeren i Istedgade er et af udtrykkene for. Disse problemer er blevet præsenteret for mig af en række detailhandlere, som ikke alene i det øjeblik, de skal flytte, mærker til dem, men også i saneringsfasen, hvor deres kunder flytter, er ude for problemer. Men